

til Valgene til Landstinget kunne vi ikke holde os til det hidtil Gjældende, der maae vi ind paa nye Bestemmelser. Vi skulle her for første Gang tage Bestemmelser med Hensyn til den nye Sammensætning af Landstinget, og man kan ligesaa godt holde sig til det Ene som til det Andet, naar man første Gang skal grundlægge Valg, som man ikke har kjendt før. Man kan ikke sige her, at vi skulle holde os til det Gamle, thi det Gamle er med Hensyn til Landstingsvalgene kastet over Bord, og det er noget Nyt, der skal skabes. Med Hensyn til dette Spørgsmaal er man saaledes ganske anderledes nødt til at tænke over, hvorledes det Nye skal indføres, end naar der er Spørgsmaal om andre Bestemmelser, der kunne gaae over fra den tidligere Tid til den nye. Den høitagtede Conseilspræsident anførte endnu en Grund; han paaberaabte sig, at det hverken i Kjøbenhavn eller Kjøbstæderne havde viist sig, at man brød sig om at faae Valgmændsvalgene foretagne efter Forholdstalsvalgmaaden. Det forekommer mig imidlertid, at vi her sidde paa Kjøbstædernes Vegne, de Allersfeste af os have Kjøbstæder i vore Valgkreds, og vi ere Alle, hvad enten vi ere valgte af Kjøbstadsvælgere eller ikke, Repræsentanter for Kjøbstæderne saa godt som for Landet. Det lader sig saaledes ikke sige, naar der her er Stemning for en Sag, at Kjøbstæderne ikke ønske den sat igjennem; thi det er det virkelige Udtryk for, hvad den ene eller anden Deel af Befolkningen ønsker, naar Repræsentationen her vedtager en Sag. — Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds har dog idag holdt sig til, at det egentlig er Grundlovens Aand og Mening, han meente der skulde staae i Strid med Forslaget under Nr. 71. Jeg troer virkelig ogsaa, at det eneste Holdbare for dem, der ere Modstandere af dette Forslag, er at holde sig til dette Punkt. Det ærede Medlem indrømmede selv, at det ikke stred mod Bogstaven, hvilket vistnok Enhver maa erkjende, men Anden er jo noget saa Usikkert, at der kan være en ligesaa stærk Overbeviisning hos den Ene for, at

Anden gaaer i den ene Retning, som hos den Anden, for at den gaaer i en anden Retning; men netop fordi Anden er noget saa Ubestemt, saa Lustigt, kunne ikke Alle og Enhver erkjende Rigtigheden af det, der fremsføres i saa Henseende, naar En fortolker Anden paa denne eller hiin Maade. Jeg er fuldstændig paa det Rene med, at efter min bedste Overbeviisning er Anden den, at Grundlovens § 40 har foreskrevet, at Forholdstalsvalgmaaden skal gjennemføres for Landstingsvalgene, og § 35 viser, at det er Grundlovens Mening, at til Landstingsvalgene hører baade Valget af Valgmændene og senere det endelige Valg af Landstingsmænd. Det ærede Medlem har meent, at det havde Noget at betyde, at §§ 36 og 37 stod mellem §§ 35 og 40. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at §§ 36 og 37 indeholde Bestemmelser om, hvem der skal vælge Valgmændene, men ikke det Mindste om, hvorledes de skulle vælges; dette kommer man først til senere. Naar der spørges om, hvad Grundlovens Mening er, vil jeg gjøre opmærksom paa, at der tilføies i § 40: „Valgloven fastsætter det Nærmere angaaende Valgene“, efterat det første Punktum har sagt: „Valgene af Landstingsmænd foretages efter Reglerne for Forholdstalsvalg. Den Maade, hvorpaa disse to Bestemmelser ere satte i Forbindelse med hinanden, viser tydeligt nok, at det er den Løstegang, man har fulgt, at Valgloven skulde fastsætte det Nærmere angaaende disse Forholdstalsvalg. Naar det ærede Medlem nu siger: Man maa ikke ved Anvendelsen af et nyt Princip gaae videre end dertil, hvortil Loven selv udtaler, at man maa gaae, saa siger jeg: Det gjør man heller ikke her; thi Loven udtaler jo netop selv, at den nærmere Udvikling skal skee gjennem Valgloven, og det er altsaa fuldstændig i Medhold deraf, naar man i Valgloven indsetter en Bestemmelse, hvorved Forholdstalsvalgmaaden ved Landstingsvalgene udføres. Det ærede Medlem anførte ogsaa, hvorledes han meente, at Grundloven ellers maatte have udtalt sig, men dette